

2023/2694

28.11.2023.

PADOMES REGULA (ES) 2023/2694

(2023. gada 27. novembris),

ar ko groza konkrētas Padomes regulas par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajās iekļautu noteikumus par izņēmumiem humānu apsvērumu dēļ

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 215. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas kopējo priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Savienība var noteikt ierobežojošus pasākumus, t. sk. līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu attiecībā uz sarakstā iekļautajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām un struktūrām. Šādi pasākumi stājas spēkā ar Padomes regulām.
- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (ANO DP) 2022. gada 9. decembrī pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 2664 (2022). ANO DP Rezolūcijas 2664 (2022) 1. punktā ir noteikts, ka ir atļauts sniegt, apstrādāt vai izmaksāt līdzekļus, citus finanšu aktīvus vai saimnieciskos resursus vai sniegt preces un pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, un ka tas nav ANO DP vai tās Sankciju komiteju noteiktās aktīvu iesaldēšanas pārkāpums.
- (3) Padome 2023. gada 14. februārī pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2023/338 ⁽¹⁾ un Regulu (ES) 2023/331 ⁽²⁾, ar kuriem Savienības ierobežojošo pasākumu režīmos tika ieviests izņēmums humānu apsvērumu dēļ saskaņā ar ANO DP Rezolūciju 2664 (2022) un uz kuru pamata īsteno tos pasākumus, par kuriem lēmumu pieņēmusi ANO DP vai tās Sankciju komitejas. Padome 2023. gada 31. martā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2023/726 ⁽³⁾ un Regulu (ES) 2023/720 ⁽⁴⁾, ar kuriem Savienības ierobežojošo pasākumu režīmos tika ieviests izņēmums humānu apsvērumu dēļ saskaņā ar ANO DP Rezolūciju 2664 (2022) un uz kuru pamata īsteno pasākumus, par kuriem lēmumu pieņēmusi ANO DP vai tās Sankciju komitejas, un papildu pasākumus, ko pieņēmusi Padome.
- (4) Lai palielinātu Savienības ierobežojošo pasākumu režīmu konsekvenci un saskaņotību savā starpā un ar ierobežojošiem pasākumiem, ko pieņēmusi ANO DP vai tās sankciju komitejas, un lai nodrošinātu savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, Padome uzskata, ka dažos Savienības ierobežojošo pasākumu režīmos būtu jāievieš izņēmums no sarakstā iekļautu fizisku vai juridisku personu un vienību aktīvu iesaldēšanas pasākumiem un ierobežojumiem darīt tām pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus, to attiecinot uz aktoriem, kas minēti ANO DP Rezolūcijā 2664 (2022), kā arī uz organizācijām un aģentūrām, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts; vai uz dalībvalstu specializētajām aģentūrām. Turklāt Padome uzskata, ka būtu jāievieš jauns vai jāgroza esošais atkāpes mehānisms attiecībā uz tām organizācijām un aktoriem, kas iesaistīti humānās palīdzības darbībās, kuras nevar gūt labumu no minētā atbrīvojuma.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2023/338 (2023. gada 14. februāris), ar ko groza konkrētus Padomes lēmumus un kopējās nostājas par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajos iekļautu noteikumus par izņēmumu humānu apsvērumu dēļ (OV L 47, 15.2.2023., 50. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) 2023/331 (2023. gada 14. februāris), ar ko groza konkrētas Padomes regulas par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajās iekļautu noteikumus par izņēmumu humānu apsvērumu dēļ (OV L 47, 15.2.2023., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2023/726 (2023. gada 31. marts), ar ko groza konkrētus Padomes lēmumus par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajos iekļautu noteikumus par izņēmumu humānu apsvērumu dēļ (OV L 94, 3.4.2023., 48. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (ES) 2023/720 (2023. gada 31. marts), ar ko groza konkrētas Padomes regulas par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajās iekļautu noteikumus par izņēmumu humānu apsvērumu dēļ (OV L 94, 3.4.2023., 1. lpp.).

- (5) 2023. gada 27. novembrī Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2023/2686 ⁽⁵⁾, ar ko groza konkrētus Padomes lēmumus, lai tajos iekļautu noteikumus par izņēmumiem humānu apsvērumu dēļ.
- (6) Šie grozījumi ir Līguma darbības jomā, un tādēļ to īstenošanai ir nepieciešamas Savienības līmeņa regulējošas darbības, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs tos piemēro vienādi.
- (7) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Padomes Regulas (EK) Nr. 314/2004 ⁽⁶⁾, (ES) Nr. 1284/2009 ⁽⁷⁾, (ES) Nr. 101/2011 ⁽⁸⁾, (ES) Nr. 401/2013 ⁽⁹⁾, (ES) 2015/1755 ⁽¹⁰⁾, (ES) 2017/2063 ⁽¹¹⁾, (ES) 2019/796 ⁽¹²⁾, (ES) 2019/1716 ⁽¹³⁾ un (ES) 2021/1275 ⁽¹⁴⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulā (EK) Nr. 314/2004 iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

1. Šis regulas 6. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2023/2686 (2023. gada 27. novembris), ar ko groza konkrētus Padomes lēmumus par ierobežojošiem pasākumiem, lai tajos iekļautu noteikumus par izņēmumiem humānu apsvērumu dēļ (OV L, 2023/2686, 28.11.2023., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2686/oj>).

⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 314/2004 (2004. gada 19. februāris) par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi (OV L 55, 24.2.2004., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1284/2009 (2009. gada 22. decembris) par dažu ierobežojošu pasākumu noteikšanu attiecībā uz Gvinejas Republiku (OV L 346, 23.12.2009., 26. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 101/2011 (2011. gada 4. februāris) par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 31, 5.2.2011., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 401/2013 (2013. gada 2. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Mjanmu/Birmu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 194/2008 (OV L 121, 3.5.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1755 (2015. gada 1. oktobris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Burundi (OV L 257, 2.10.2015., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Regula (ES) 2017/2063 (2017. gada 13. novembris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā (OV L 295, 14.11.2017., 21. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes Regula (ES) 2019/796 (2019. gada 17. maijs), par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis (OV L 1291, 17.5.2019., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Padomes Regula (ES) 2019/1716 (2019. gada 14. oktobris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Nikaragvā (OV L 262, 15.10.2019., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Padomes Regula (ES) 2021/1275 (2021. gada 30. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Libānā (OV L 277 I, 2.8.2021., 1. lpp.).

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes, kā uzskaitīts II pielikumā, ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.
3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.
4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

2. pants

Regulā (ES) Nr. 1284/2009 iekļauj šādu pantu:

“8.a pants

1. Šīs regulas 6. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes, kā norādīts III pielikumā uzskaitītajās tīmekļa vietnēs, ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka atļauja ir minētā piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

3. pants

Regulā (ES) Nr. 101/2011 iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Šīs regulas 2. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes, kā uzskaitīts II pielikumā, ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

4. pants

Regulas (ES) Nr. 401/2013 4.da pantu aizstāj ar šādu:

“4.da pants

1. Šīs regulas 4.a panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;

- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 4.a panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka atļauja ir minētā piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķir saskaņā ar 2. un 3. punktu, četrās nedēļās pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

5. pants

Regulā (ES) 2015/1755 iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Šīs regulas 2. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

6. pants

Regulā (ES) 2017/2063 iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

1. Šīs regulas 8. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 8. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

7. pants

Regulā (ES) 2019/796 iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Šis regulas 3. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķīrusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūram ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 3. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts pārējās dalībvalstis un Komisiju informē par ikvienu atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 2. un 3. punktu, četrās nedēļās pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

8. pants

Regulas (ES) 2019/1716 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

1. Šis regulas 2. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;

- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

4. Attiecīgā dalībvalsts četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 2. un 3. punktu.”

9. pants

Regulas (ES) 2021/1275 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

1. Šīs regulas 2. panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu un citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), t. sk. tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;
- b) starptautiskās organizācijas;
- c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un šo humānās palīdzības organizāciju locekļi;
- d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;
- e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķirusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;
- f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai
- g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda šīs funkcijas.

2. Neskarot 1. punktu un atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, kompetentās iestādes ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja tās konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu laicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.
3. Ja piecu darba dienu laikā no 2. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, tad uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.
4. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķir saskaņā ar 2. un 3. punktu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas piešķiršanas.”

10. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2023. gada 27. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Y. DÍAZ PÉREZ